

МОРФОГЕНЕЗ І СТАНОВЛЕННЯ ТОПОГРАФІЇ БІЧНИХ СТІНОК НОСА В ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ

К.І.Яковець

Резюме. У плодів людини відбуваються основні формоутворювальні процеси становлення стінок носової порожнини. Зміна синтопії та морфометричних параметрів складових стінок носа у плодів 9-10 місяців засвідчує незавершеність їх морфогенезу в пренатальному періоді.

Ключові слова: бічні стінки носа, людина, плід, анатомія.

MORPHOGENESIS AND FORMING OF THE TOPOGRAPHY OF THE LATERAL WALLS OF THE NOSE DURING THE FETAL PERIOD OF HUMAN ONTOGENESIS

K.I.Yakovets'

Abstract. There occur the basic form-building processes of the formation of the walls of the nasal cavity in human fetuses. A change of syntopy and morphometric parameters of the components of the nasal walls in 9-10 month old fetuses is indicative of the incompleteness of their morphogenesis during the prenatal period.

Key words: lateral walls of the nose, human being, fetus, anatomy.

Bukovinian State Medical University (Chernivtsi)

Надійшла в редакцію 23.03.2005 р.

© Гнатюк М.С., Пришляк А.М., Гнатюк Р.М., Ковальчук М.Ф.

УДК 616-099-06:616.142-071.3]-092.9

МОРФОМЕТРИЧНА ОЦІНКА СТРУКТУРНИХ ЗМІН АРТЕРІЙ СЕРЦЕВОГО М'ЯЗА ПРИ ТОКСИЧНОМУ УРАЖЕННІ

М.С.Гнатюк, А.М.Пришляк, Р.М.Гнатюк, М.Ф.Ковальчук

Кафедра топографічної анатомії та оперативної хірургії (зав. – проф. М.С.Гнатюк) Тернопільського державного медичного університету ім. І.Я.Горбачевського

Серцево-судинна патологія часто призводить до інвалідності та смертності людей у відносно молодому і працездатному віці. В останні десятиліття спостерігається зростання техногенного навантаження на довкілля. Хімічні фактори можуть пошкоджувати серцево-судинну систему, а також істотно погіршувати перебіг захворювань серця та судин. Проте особливості впливу хімічних елементів на серце і судини до кінця не вивчені.

Мета дослідження. Вивчити структурні зміни артеріальних судин серцевого м'яза при дії на організм хлориду кадмію (ХК).

Матеріал і методи. Досліди проведенні на 32 статевозрілих білих шурах-самцях масою 179,0-189,0 г, розділених на дві групи. Перша група (15 інтактних тварин) знаходилася у звичайних умовах віварію, 17 шурам другої групи щоденно вводили підшкірно ХК в дозі 6 мг/кг упродовж 4 тижнів (T.Shimoto, 1992). Евтаназію тварин здійснювали кровопусканням в умовах тіопентал-натрієвого наркозу. Вирізані

шматочки різних відділів серцевого м'яза (СМ) фіксували в 10% нейтральному розчині формаліну, рідині Карнума, Ценкера, 96° етиловому спирту і після відповідного проведення через спирти зростаючої концентрації поміщали в парафін. Мікромомні зрізи фарбували гематоксилін-еозином, за методами ван Гізона, Маллорі, Вейгерта, толуїдиновим синім [1]. Морфометрично досліджували середні (СА) та дрібні (ДА) артерії СМ. С.В.Шорманов (1982) до перших відносить судини із зовнішнім діаметром 52-125 мкм, до других – 25-50 мкм. Вимірювали зовнішній (ДЗ) та внутрішній (ДВ) діаметри вказаних судин, товщину медії (ТМ), IB – індекс Вогенвортса (відношення площи стінки судини до площеї її просвіти). Визначали висоту ендотеліоцитів, діаметр їхніх ядер та ядерно-цитоплазматичні відношення (ЯЦВ) [2]. Вірогідність визначення змін аналізували з використанням t-критерію Стьюдента.

Результати дослідження та їх обговорення. Згідно з даними таблиці при отруєнні організму ХК виникає істотна структурна перебу-

Таблиця

Морфометрична характеристика артерій серцевого м'яза білих шурів ($M \pm m$)

Показник	Група спостережень	
	Контроль	Дослід
Інтрамуляральні середні артерії		
ДЗ ЛШ, мкм	87,7±0,6	90,2±1,2*
ДВ ЛШ, мкм	56,40±0,36	47,2±0,9***
ТМ ЛШ, мкм	15,27±0,12	22,5±0,4***
ІВ ЛШ, %	203,40±5,10	365,20±9,60***
ДЗ ПШ, мкм	87,0±0,6	90,1±1,2*
ДВ ПШ, мкм	56,30±0,30	47,90±0,12*
ТМ ПШ, мкм	15,45±0,12	21,20±0,30***
ІВ ПШ, %	238,80±5,40	358,30±9,90***
Висота ендотеліоцитів СА ЛШ, мкм	6,74±0,12	6,82±0,15
Діаметр ядер ендотеліоцитів СА ЛШ, мкм	3,50±0,06	3,60±0,08
ЯЦВ у ендотеліоцитах СА ЛШ	0,270±0,007	0,282±0,009
Висота ендотеліоцитів СА ПШ, мкм	6,68±0,11	6,76±0,15
Діаметр ядер ендотеліоцитів СА ПШ, мкм	3,47±0,05	3,57±0,08
ЯЦВ у ендотеліоцитах СА ПШ	0,272±0,006	0,280±0,009
Інтрамуляральні дрібні артерії		
ДЗ ЛШ, мкм	36,10±0,24	38,90±0,36*
ДВ ЛШ, мкм	23,20±0,15	15,30 ±0,30***
ТМ ЛШ, мкм	6,50±0,04	11,92±0,06***
ІВ ЛШ, %	242,10±5,40	464,40±12,30***
ДЗ ПШ, мкм	37,20±0,21	40,50±0,48**
ДВ ПШ, мкм	22,91±0,15	16,85±0,18***
ТМ ПШ, мкм	6,65±0,04	11,06±0,15***
ІВ ПШ, %	268,30±6,30	577,60±12,60***
Висота ендотеліоцитів ДА ЛШ, мкм	6,14±0,12	6,97±0,09**
Діаметр ядер ендотеліоцитів ДА ЛШ, мкм	3,10±0,06	3,65±0,07**
ЯЦВ у ендотеліоцитах ДА ЛШ	0,250±0,006	0,275±0,005**
Висота ендотеліоцитів ДА ПШ, мкм	6,10±0,09	6,70±0,12**
Діаметр ядер ендотеліоцитів ДА ПШ, мкм	3,02±0,07	3,43±0,09*
ЯЦВ у ендотеліоцитах ДА ПШ	0,245±0,006	0,262±0,006*

Примітка. Зірочкою позначені величини, що статистично вірогідно відрізняються між собою (* - $P<0,05$; ** - $P<0,01$; *** - $P<0,001$); ЛШ – лівий шлуночок; ПШ – правий шлуночок; ДЗ – зовнішній діаметр; ДВ – внутрішній діаметр; ІВ – індекс Вогенвортса; ТМ – товщина медії; СА – середні артерії; ЯЦВ – ядерно-цитоплазматичні відношення; ДА – дрібні артерії.

дова інтрамуляральних середніх та дрібних артерій лівого (ЛШ) і правого (ПШ) шлуночків серця. Так, ДЗ середніх артерій ЛШ збільшувався. Наведені морфометричні параметри статистично вірогідно відрізнялися між собою і остання цифрова величина перевищувала попередню на 3,5%. ДВ цих судин в умовах змодельованої патології зменшувався. При цьому остання цифрова величина знизилася на 16,3% порівняно з попередньою. ТМ збільшилася на 47,3%. ІВ також зросла майже у 1,8 раза. Подібні зміни відбувалися і в інтрамуляральних середніх

артеріях ПШ в умовах інтоксикації організму ХК. Так, у змодельованих патологічних умовах ДЗ вказаних судин зросла на 3,6%, ТМ – на 37,2%, ІВ – у 1,5 раза, а просвіт досліджуваних артерій зменшився на 14,9%.

Наведені показники засвідчують більший ступінь змін інтрамуляральних середніх артерій ЛШ. Аналогічна динаміка спостерігалася при аналізі морфометричних показників інтрамуляральних ДА шлуночків серця в змодельованих патологічних умовах. Так, ДЗ цих судин ЛШ серця зросла на 7,7%, ТМ – на 83,7%, ІВ – у 2,7 ра-

за. При цьому просвіт інtramуralьних дрібних артерій ЛШ зменшився. Морфометричні показники статистично вірогідно відрізнялися між собою. Остання цифрова величина виявилася меншою за попередню на 34,0%. Така ж динаміка змін морфометричних показників іntramуralьних ДА виявлена у ПШ серця при отруенні організму ХК. Так, ДЗ названих судин збільшився на 11,9%, ТМ – на 66,3%, ІВ – у 2,1 рази. У змодельованих умовах патології просвіт іntramуralьних дрібних артерій ПШ зменшився. Необхідно вказати, що різниця між даними показниками була статистично вірогідною і остання цифрова величина виявилася меншою за попередню на 26,4%. Аналізуючи отримані величини, можна сказати, що в даних експериментальних умовах спрямованість структурних змін досліджуваних судин була однаковою. При цьому потовщувалася стінка іntramуralьних артерій та істотно звужувався їхній просвіт, що засвідчує значне зниження пропускної здатності досліджуваних структур і погіршення кровопостачання СМ [3]. Більш вираженою структурна перебудова стінки судин виявилася у ЛШ серця.

У змодельованих умовах експерименту змінювалися також просторові характеристики ендотеліоцитів досліджуваних судин, їхніх ядер та ЯЦВ. Так, висота ендотеліоцитів СА обох шлуночків змінювалася відповідно лише на 1,2% та 1,1%. Незначно збільшувалися також діаметри ядер вказаних судин. Тенденцію до зростання мали також ЯЦВ у названих клітинах. Даний морфометричний показник зріс у ЛШ на 4,4%, у ПШ – на 2,9%. Різниця між ЯЦВ у ендотеліоцитах СА обох шлуночків неураженого серця та при змодельованій патології виявилася статистично невірогідною. Більш вираженими зміни просторових характеристик ендотеліоцитів, їхніх ядер та ЯЦВ виявилися в іntramуralьних ДА шлуночків серця при отруенні організму ХК. Так, висота ендотеліоцитів дрібних артерій ЛШ в умовах експериментальної патології зростала. Різниця між морфометричними параметрами була статистично вірогідною і остання цифрова величина перевищувала попередню на 13,5%, а у ПШ – на 9,8%. Діаметр ядер ендотеліоцитів досліджуваних судин при цьому відповідно зростав на 17,7 та 13,6%. Необхідно також зазначити, що в умовах патології істотно порушувалися ЯЦВ у досліджуваних структурах. Так, ЯЦВ в ендо-

теліоцитах ДА ураженого ЛШ зростали. Різниця між морфометричними параметрами виявилася статистично вірогідною і останній параметр перевищував попередній на 10,0%. Аналогічні зміни виявлені при аналізі такого ж кількісного показника ПШ. Остання цифрова величина перевищувала попередню на 6,9%. Аналізуючи морфометричні показники, можна дійти висновку, що порушення ЯЦВ в умовах змодельованої патології виникло внаслідок нерівномірного зростання просторових характеристик цитоплазми та ядер цих структур. Відомо, що ядро і цитоплазма клітини в деякій мірі відмежовані одне від другого, але в той же час вони тісно інтегровані між собою і складають єдину структурно-функціональну систему [4]. Отже, дослідження ЯЦВ є більш глибоким аналізом взаємозв'язків ядра і цитоплазми клітини порівняно з ізольованим вивченням цих структур. Ядерно-цитоплазматичні відношення є надійним та об'єктивним показником прижиттєвого стану клітин, а їх зміни свідчать про порушення структурних основ гомеостазу на клітинному рівні [2].

Світлооптично в досліджуваних судинах спостерігається проліферація ендотеліальних клітин, набряк і просякання базальної мембрани білками плазми. Трапляються також дистрофічно і некробіотично змінені та десквамовані ендотеліоцити. У стінці деяких ДА шлуночків серця спостерігаються вогнища фібринoidного некрозу. Проліферація ендотеліоцитів у досліджуваних судинах свідчить про виникнення гіпоксії. Необхідно зазначити, що в умовах змодельованої патології домінувало пошкодження ДА шлуночків серця. Названим судинам належить основна роль у забезпечені органної гемодинаміки (С.В.Шорманов, 1982). Деяку різницю висоти ендотеліоцитів середніх і дрібних артерій СМ можна пояснити тим, що судини перебувають у різних умовах гемодинаміки [5]. За сучасними уявленнями [6], ендотелій – активний ендокринний орган, що синтезує субстанції, які важливі для контролю згортання крові, регуляції тонусу судин, фільтрувальної функції нирок, скоротливої активності серця, метаболічного забезпечення тканин, а також стежить за дифузією води, іонів, продуктів метаболізму. Ендотеліоцити здійснюють бар'єрну, продукуючу, гемостатичну, реологічну, метаболічну, транспортну та reparативну функції, регуляцію

судинного тонусу. Локалізація цих клітин на межі між циркулюючою кров'ю і тканинами робить їх найуразливішими для різних патогенних речовин, що містяться в системному і тканинному кровотоці і призводять до пошкодження цих клітин [7]. Ендотелій відіграє важливу роль у морфогенезі запалення й ремоделюванні судинної стінки. У відповідь на зміни гемодинаміки і вмісту нейрогуморальних чинників він синтезує біологічно активні субстанції, які моделяють тонус судин і беруть участь в їхньому ремоделюванні, тобто зміні їхньої структури і функції в патологічних умовах [8]. Серед чинників, синтезованих ендотелієм, велике значення належить азоту оксиду (NO), який утворюється із амінокислоти L-аргініну за участі трьох ізоформ-сінтаз: конститутивних (ендотеліальної і нейрональної NO-сінтаз) та індуцибельної. У нормі головна роль у регуляції функції

серцево-судинної системи належить ендотеліальній NO-сінтазі. Пошкодження ендотеліоцитів призводить до їхньої дисфункції та блокади NO-сінтази, супроводжуючись звуженням судин і порушенням локального кровообігу [9], ще більше посилюючи гіпоксію [10].

Висновок. Тривала дія на організм хлориду кадмію викликає найбільш виражену структурну перебудову переважно у дрібних артеріях серцевого м'яза, яка характеризується потовщенням стінки, звуженням їхнього просвіту та ураженням ендотеліоцитів, супроводжуючись погіршенням його кровопостачання.

Перспективи наукового пошуку. Морфологічні зміни в серцевому м'язі, які виникають внаслідок дії на організм хлориду кадмію в експерименті, варто враховувати в практичній медицині під час профілактики та діагностики серцево-судинної патології.

Література

1. Сорочинников А.Г., Доросевич А.Е. Гистологическая и микроскопическая техника. – М.: Медицина, 1997. – 448 с.
2. Автандилов Г.Г. Основы количественной патологической анатомии. – М.: Медицина, 2002. – 240 с.
3. Андрейчин С.М., Гнатюк М.С. Морфометрична характеристика дрібних артерій сигмоподібної кишки у хворих на хронічний невиразковий коліт // Інфекційні хвороби. – 2000. – № 3. – С. 34 -35.
4. Збарський И.В. Организация клеточного ядра. – М.: Медицина, 1998. – 367 с.
5. Осадчий Л.И., Бащева Т.В., Сергеев И.В. Участие эндотелий зависимого механизма в формировании реакции системной гемодинамики на увеличение объема крови // Бюлл. экспер. бiol. и мед. – 2003. – Т. 136, № 11. – С. 487-489.
6. Корж А.Н. Современные представления о структуре, функции и биологической роли сосудистого эндотелия // Междунар. мед. ж. – 2003. – № 1. – С. 130-134.
7. Шестакова М.В. Дисфункция эндотелия – причина или следствие метаболического синдрома // Рус. мед. ж. – 2001. – № 2. – С. 88-90.
8. Britten M.B., Zeiher A.M., Schachinger V. Clinical importance of coronary endothelium vasodilator dysfunction and therapeutic options // J. Intern. Med. – 1999. – V. 24, № 4. – P. 315-327.
9. Чоп'як В.В., Потьомкіна Г.О., Вальчук І.В. Ендотеліоцит: фізіологія та патологія // Серце і судини. – 2004. – № 1(5). – С. 105-109.
10. Калинкина Н.В., Кащенская О.К., Кетинг Е.В. Ремоделирование артерий при сердечно-сосудистых заболеваниях // Серце і судини. – 2004. – № 4(8). – С. 87-92.

МОРФОМЕТРИЧНА ОЦІНКА СТРУКТУРНИХ ЗМІН АРТЕРІЙ СЕРЦЕВОГО М'ЯЗА ПРИ ТОКСИЧНОМУ УРАЖЕННІ

**М.С.Гнатюк, А.М.Пришиляк, Р.М.Гнатюк,
М.Ф.Ковалчук**

Резюме. При тривалій дії на організм хлориду кадмію потовщається стінка і звужується просвіт дрібних артерій лівого та правого шлуночків серця білих шурів, змінюються також просторові характеристики цитоплазми та ядра ендотеліоцитів, порушуються ядерно-цитоплазматичні відношення.

Ключові слова: кадмій, артерії міокарда, морфометрія.

MORPHOMETRIC EVALUATION OF STRUCTURAL CHANGES OF THE ARTERIES OF THE CARDIAC MUSCLE IN CASE OF TOXIC LESION

**M.S.Hnatiuk, A.M.Pryshliak, R.M.Hnatiuk,
M.F.Kovalchuk**

Abstract. Due to a prolonged exposure of the organism to cadmium chloride there occur a thickening of the wall of the small-sized arteries of the left and right ventricles of the heart and a narrowing of their lumens. The spatial characteristics of the cytoplasm and the nuclei of endotheliocytes also change, their nuclear-cytoplasmatic correlations are impaired.

Key words: cadmium, myocardial arteries, morphometry.

I.Horbachevsky State Medical University (Ternopil)

Надійшла в редакцію 29.03.2005 р.